

Det var Laulu-Jaakots tur att under ledning av sin dirigent Mauri Paananen på lördag kväll hålla sin vårkonsert i Lagmansskolans festsal.

Lördag eller söndag tycks vara lämplig konsertkväll, ty salen var fullsatt.

Vid ett hastigt ögnande genom programmet märker man att solopartier finns i varje avdelning av det tredelade programmet. Sådant ger en extra piff och omväxling. Annars var det fylliga

som faktiskt var en skimrande pärla i detta program.

I första avdelningen förundrade man sig över att Nylänningars marsch av Borenius hette Saaris-tolaisten laulu. Karjalan kunnail-la, arr. av Ossi Elokas sjöngs med inlevelse. Här hade Ralf Lönngren ett soloparti. Det folkvisebetonade passar annars bra solistens sångsätt, och rösten bar väl över kören, men det hela var dock något onyanserat. Första avdelningen slutade med Madet-

Vårkonsert inför fullt hus

programmet helt inhemskt utom sången Matona av Orlando di Lasso som representerade det gammalt klassiska. Ty Negro spiritualen som sjöngs var i arrangemang av Ahti Sonninen. Dessutom var en stor del alldeles nya sånger.

Den till 46 man uppgående kören förfogar över ett präktigt röstmaterial. Det kärva och mårgfyllda fortet har tidigare varit det mest utmärkande för denna kör. Numera kan den också framvisa ett njutbart och tonande piano. Det visades i den sista avdelningen av programmet. Främst då i Orlando di Lasso, Negro spiritualen och allra mest i den ömtåliga Sibelius' Sydämeni laulu,

Närmare rådhuset sålde en grupp sångarbröder från Laulu-Jaakot lotter på en rodbåt made in yrkesskolan med rostfria bänkar och annat åtråvärt som mindre vinster. — Full rulle på kommersen på alla händer.

ojas Kuljen, soittoneikat myötä, en sång fylld av dramatiskt liv.

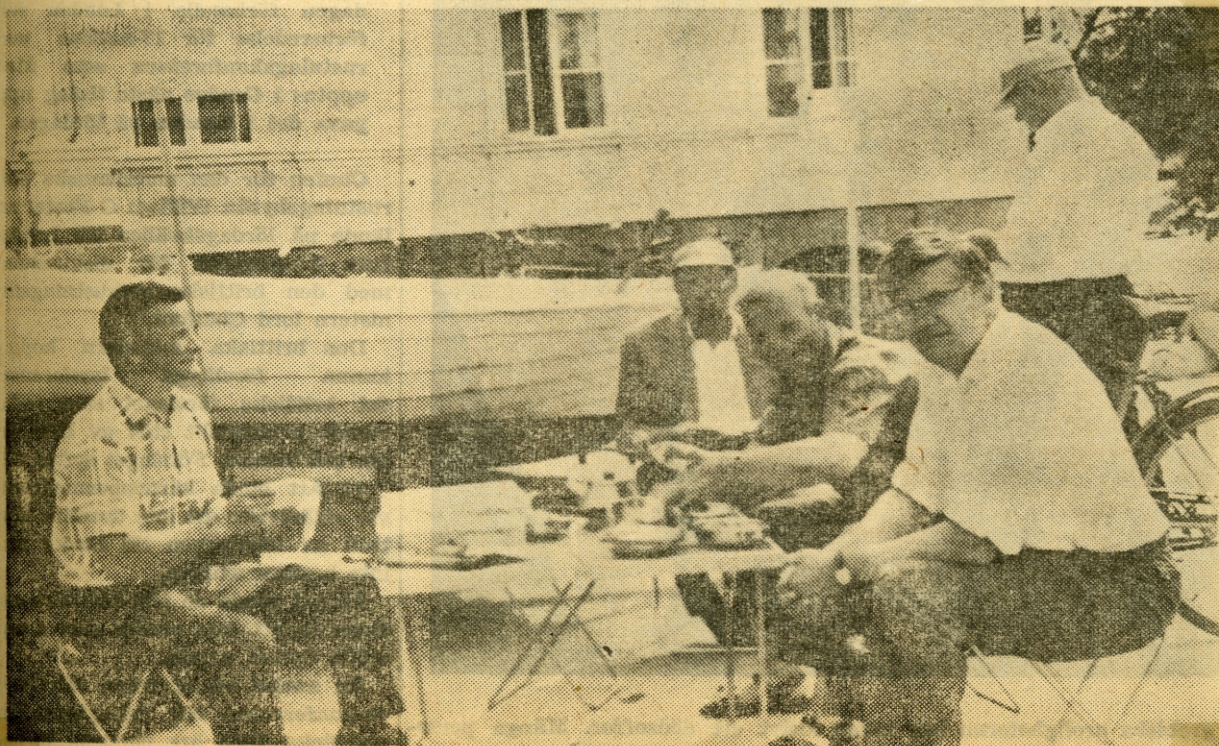
Andra delen av programmet var i en lättare och rörligare stil. Ett par folkvisor med lätt sångsätt och röstgivning som t. ex. den estniska Kalastus och Erkki Aaltonens Asikkalan puiset rat-taat. En ukrainsk folkvisa arrangerad av Mauri Paananen bisserades. Dirigenten hade här tillvaratagit sångens stil i arrange-mang.

I Oskar Merikantos Annina framträdde Sakari Ylisaari som solist. Ylisaari äger en expansiv röst med ovanligt vacker färg. Man skulle gärna ha hört honom å nyo senare i programmet, där namnet var nämnt alternativt med Lönngrens. Varför icke i bisseringen av Laatokka, som var avslutningsnumret på programmet. Här kom dock Lönngrens sång bättre till sin rätt. Magnus Vesterlund var påpasslig ackompagnatör här.

Ännu kan nämnas Törnudds Fridolin dansar, som sjöngs på svenska med gott textuttal. Överhuvud textades väl. — Utöver programmet som avslutning sjöngs Sibelius Finlandia. Dirigent, kör och solister uppvaktades med blommor.

G B K.

7. stads Tidning
Konsert H: 27.3.1965

En idyll i torgidyllen var Laulu-Jaakots lottförsäljningsbord, kring vilket satt (fr. v.) Pekka Moilanen, Aarne Roos, Arvi Aro och Paavo Järvelä.